

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Μόνον ἀξιον λόγου πολιτικὸν ἐν Ἑλλάδι γεγονός κατὰ τὴν ληξαδαν ἑδδομάδα ἔχουμεν τὴν μετὰ τοσαύτας ἀναβολῆς ἐκτελεσθεῖσαν ἀναχώρησιν ἡ Ἀθηνῶν τῶν ἐπὶ τῶν ἐστερεικῶν καὶ ἔχωτερικῶν ὑπονογῶν κκ. Ράλλη καὶ Κόρπα, μεταβανόντων εἰς Θεσσαλίαν χάριν τῶν ἀναγκῶν τῆς δημοσίου ἀσφαλείας, τῶν καθηκόντων αὐτῶν μεταξὺ δια βασιλ. διατάγματος ἀνατεθέντων τοῖς ἐπὶ τῶν ἐχωτερικῶν καὶ ναυτικῶν ὑπουργοῖς.—Εἴπομεν ὅτι ἡ ἐκδρομὴ αὕτη σκοπὸν προτίθεται τὴν ἐπίρρωσιν τῆς δημοσίας ἐν Ἑλλάδι ἀσφαλείας. Η ἀσφάλεια αὕτη ἀπὸ τίνων ἐτῶν εἰς τοιαύτην θέσιν εἶχε παριστῆ, ὥστε μικροῦ δεῖν, τῶν πρών κυβερνήσεων ἀπερροήθημένων ὑπὸ τῶν ἄλλων αὐτῶν ἀγώνων ἡ ἐνδιδουσθήση εἰς τὰς ἀξιώσεις πολιτικῶν φίλων, ὃν τὰ συμφέροντα σχετίζονται οὕτως ἡ ἄλλως πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν κατὰ τῆς ληστείας τεθεστιμένων μέτρων, ἐπανῆλθεν ἡ ἀποχομένη καὶ ἀπαισίας μνήμης ἐκείνην ἐποχὴν τῶν ἀνθρωπῶν τοῦ Δηλεσί καὶ τῶν τοιούτων. Ἀφ' ἣς ὅμως τὴν ἀρχὴν ἀνέλαβεν ἡ παροῦσα κυβέρνησις, μετὰ τοσαύτης δραστηριότητος καὶ εὐσυνειδησίας ἐπεδόθη εἰς τὴν ἐξόντωσιν τῶν παντὸς εἰδους κακοποιῶν ἐν τῇ χώρᾳ στοιχείων, ὥστε πλειότων ἡδη κακούργων ἀπιλλάγην ἡ χώρα, ἄλλων μὲν φονευθέντων ὑπὸ τῶν σφαιρῶν τῶν ἐκπεμφθέντων κατ' αὐτῶν ἀποσπασμάτων, ἄλλων δὲ συλληφθέντων καὶ εἰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης εὐρισκομένων καὶ ἄλλων ἔξαναγκαθέντων νὰ προσέλθωσιν ἐκονδίως ταῖς ἀρχαῖς, μετὰ τῆς αὐτῆς αὐτηρότητος καταδιωχθέντων καὶ συλληφθέντων τῶν ὀπωρόπτωτες ὑποστηρίζόντων τοὺς ληστάς.—Η ἐργασία αὕτη ἐπαρκῶς παρεσκεύασε τὴν ὁδὸν εἰς τὴν τελείαν ἀπαλλαγὴν τῆς χώρας ἀπὸ τῶν κακοποιῶν στοιχείων, πρὸς δυντέλεσιν δ' ἀκριβῶς τοῦ ἔργου μεταβαίνουσιν εἰς τὰς παραμεθοῖσιν ἐπαρχίας δύο ἀνώτατο τοὺς κράτους λειτουργοῖς, ὃν ἡ προεπικῆ παρουσία ἐλπίζεται ὅτι θὰ ἐνθάρρυνῃ μὲν τὰ εἰς καταδίσξιν τῶν ἐχθρῶν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας τεταγμένα ὅργανα, μείζοντα ἔτι ἐμπνέουσα αὐτοῖς ζῆλον πρὸς τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ καθηκοντος, θὰ διδάξῃ δὲ τοὺς τούτους ἡ ἔκεινων τῶν λόγων ἔνεκα παρεγματιλόντων προσκόμματα εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν παγίωσιν καὶ περιφρούρωσιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ὅτι παρῆλθεν ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἐπετρέπετο αὐτῆς νηποιὶ ν' ἀσεβῶσι πρὸς τοὺς νόμους τοῦ κράτους. —Η ἐκδρομὴ αὕτη συμπίπτει πρὸς τὴν ἔναρξιν τῆς ισχύος τοῦ περὶ ἐκπατρισμοῦ τῶν συγγενῶν τῶν ληστῶν νόμου, οὗ ἡ ἀποτελεσματικὴ ἐνέργια ἀπεδείχθη ἡδη ἐκ τῶν προτέρων, τῆς εἰς τὰς ἀρχὰς προσέλευσεως τοῦ διαβούτου ληστάρχου Μαργάρων εἰς τὴν προκαταρκτικὴν ἐνέργειαν τοῦ νόμου τούτου ὀφειλομένης, ὡς καὶ πρὸς τὴν βασικούμενην διομολόγησιν τῆς πρὸς κοινὴν καταδίωξιν τῆς ληστείας τουρκοελληνικῆς συμβάσεως, ήτις, καὶ ἄλλοτε ἐφαρμοσθεῖσα, οὕτως ἀγαθὰ παρήγαγεν ἀποτελεσματα. Τοῦτο ἐγγῦᾶται ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου, οὔτε ἡ συντέλεσις θὰ ἔξισθαλιζε τὴν προύση κυβερνήσει νέον τίτλον ἐκτημήσεως.

Ο ἐπικείμενος εἰς Τουλῶνα κατάπλους τῆς δωτικῆς μοίρας, γινόμενος κατὰ τρόπον ἔξουδετοῦντα ὅλως καὶ ὑπερφαλαγγίζοντα τὰς ἐν Μέτες γεγομένας γεομανοῖταλικάς ἀντιγαλλικάς διαδηλώσεις, ἐπισχόλησε λιαν κατὰ τὴν ληξαδαν ἑδδομάδα τὴν εὐρωπαϊκὴν δημοσιογραφίαν, ἵς τὰ διάφορα δραγανα ποικιλοτρόπως ἐσχολίασαν αὐτόν.—Ἐκ τῶν σχολίων τούτων ἦξια ἐξαιρετικῆς προσοχῆς τυγχάνουσι τὰ τῶν συντηρητικῶν ἐφυμερίδων τοῦ Λονδίνου, αἵτινες, τῆς Σημαίας καὶ τοῦ Πυρενείου τηλεγράφου ηγουμένων, λάδροι επεξηλθον κατὰ τοῦ γαλλορωματικοῦ συναδπισμοῦ, ὃν ἔχαρακτησεν ὡς προφανῶς ἀπειλοῦντα τὴν εὐρωπαϊκὴν εἰρίνην καὶ ὡς ἐπιτακτικῶς ἀναγκάζοντα τὴν Ἀγγλίαν νὰ ἐνισχύσῃ δεόντως ἔαυτὴν ἐν τῇ Μεσογείῳ καὶ νὰ προσέλθῃ κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν τριπλᾶν συμμαχίαν, ὅτε ἡ σύνταξις τῶν τεσσάρων Δυνάμεων θὰ ἐπηρίξει πρὸς ἔξουδετέρωσιν τῶν ὑπερόγκων στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν δυνάμεων, ἢς ἡ Ρωσία καὶ ἡ Γαλλία διαθέτουσι.—Καὶ ὅμως οὐδὲν ἐπιπολαίστερον τὸν ἐπὶ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ δωτικοῦ στόλου ἐποικιδομουμένων τούτων κρίθεων. Βεβαίως ἡ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης ἀνακοίνωσίς καθ' ὃν ἀκριβῶς ὥραν ἐτελοῦντο αἱ ἐν Μέτες γεγομανοῖταλικαὶ κατὰ τῆς Γαλλίας διαδηλώσεις, καὶ ὁ τρόπος, καθ' ὃν ἡ Γαλλία παρασκευάζονται νὰ δεξιωθῶσιν ἐν τε Τουλῶνι καὶ ἐν Παρισίοις τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ δωτικοῦ έθνους, δὲν ἀποτελοῦσι τυπικὴν ἀνταπόδοσιν ἐπισκέψεως, οὐδὲ φιλικὴν ἀπλῶς ὑποδοχῆν ἐνέχουσιν ἀναμφιβόλως χρῆστηρά τινα χωδογαλλικῆς ἀνταδιαδίλλσεως κατὰ τῆς Τριπλῆς ἀλλὰ τί τὴν ἀντιδιαδίλλωσιν ταύτην κατέστησεν ἀναγκαίαν; τὸ ἄλλο ἡ πομπικὴ κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς ἀλλοδεώς τοῦ Μέτες σύγκλητος καὶ συνάθροισις ἐν τῇ ἀπὸ τῶν Γαλλῶν ἀποσπαθεῖσῃ πόλει σύνδοσου ὥλης γεγμανῶν, καὶ μηχανιδῶν πρὸς πάνηγυρισμὸν τῆς γαλλικῆς ἀτυχίας, ἡ ἐν τοῖς πανηγυρίσουσι οὕτω κατάλεξις τοῦ διαδόχου τοῦ ἰταλικοῦ θρόνου, θρόνου, τὴν ἐνεστῶσαν θέσιν αὐτοῦ ὄφειλοντος κατὰ μέγαν μέρος τῇ Γαλλίᾳ, καὶ τὸ σκανδαλωδῶς προκλητικὸν ἐκεῖνο πρὸς τὴν Γαλλίαν ὑψος μόπερ ἐκράτησεν ἐν ταῖς αὐτοκρατορικαῖς προπόθεσι καὶ ἀντιφωνίσεις. Πρὸ τοιαύτης ὀπάδεως ὁ γαλλορωματικὸς σύνδεσμος δὲν οὐδύνατο νὰ προσαπειη ὥλως ἀπαθής τούναντίον ἔδει οἱ ἐν Παρισίοις νὰ ἐνασκῆσουσι πάντα μυχαραμίαν αὐτῶν, ἵνα μὴ τὰ γεομανοῖταλικὰ ταῦτα βέλη ἐσθόσωσι τὴν χώραν εἰς αἰσθητότεραν πρὸς τὰ ἐν Μέτες ἀπάντησιν οὕτως ἐθεωρήθη ἀναγκαῖα ἄμα καὶ ἐπαρκῆς νέα πανηγυρικὴ διαπίστωσις τῆς δωτικού σύνδεσμος διὰ τῶν προστιθεμένων τοῦς μειονοτηθέας, ήτις ὑπεστηρίξει τὰς τῇ Ιεραλδίᾳ γεγομένας παραχωρήσεις. Ενῷ δηλαδὴ οἱ ἐν τῷ Γερουσίᾳ παρεδρεύοντες φίλελευθεροὶ ἀνέοχονται περὶ τοὺς ἐκατόν, τεσσα-

Ως ἴνα βέβαιον ἐκ τῶν προτέρων, τὸ δωτικούς διεξελθόν πάσας τὰς ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Καινοτότων δοκιμασίας αὐτοῦ ιδιαγόνοις νομοσχέδιον πρέογκον εὑρεν ἐν τῇ τῶν Λορδῶν ἀντισταθμίν καὶ ἀπεροίθιμον εὐθὺς ἐν προτεραγαντικής διαδηλώσεως, ἐκεῖνος, δηρεο μόπερ σύγκλητος καὶ συνάθροισις ἐν τῇ τριπλῇ τριπλασίᾳ τηλεγράφων τοῦ Λονδίνου, θρόνου, τοῦ Κρονστάδη καὶ Μόσχας καὶ Πετρουπόλεως γενομένων.

ράκοντα καὶ μία μόνον ψῆφοι ἀντεπῆλθον κατὰ τῶν ὑπερτετρακοσίων συντηρητικῶν λόρδων. Τοῦτο μαρτυρεῖ ὅτι προϊόντος τοῦ χρόνου πολλῶν τῶν τέως τῆς ἰρλανδικῆς σύντονομίας αἱ πεποιθήσεις ἥρξαντο διασειδεῖν, ὅπερ βεβαίως δὲν εἶναι λίαν ἐνθαρρυντικὸν ὡς πρὸς τὴν παρατέρω τύχην τοῦ ἔργου, ὑπὲρ οὐ ἀπὸ ἐπταετίας ἀνενδότως καὶ ἀποκλειστικῶς σχεδὸν ἐργάζεται ὁ «μέγας γέρων». — "Ηδη προκύπτει τὸ ζήτημα ὃ τῶν φιλελεύθερων ἡγέτης θ' ἀπαιτήσῃ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων καὶ θὰ προδῆι εἰς τὴν διεξαγωγὴν νέων ἐκλογῶν, ἔμβλημα τῆς σημαίας τῶν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν αὐτοῦ φιλελεύθερων προσβάλλων εἰδικῶς τὴν ἰρλανδικήν αὐτονομίαν καὶ τὸν περιορισμὸν τῶν προνομίων τῶν Λόρδων, ὡς παρεμβαλλόντων προεκόμματα διὰ τῶν προδικών καὶ ἀποχαιωμένων αὐτῶν ἀρχῶν εἰς τὸν κοινωνικὸν καὶ πολιτειακὸν ἀνάπτυξιν τῶν λαῶν τοῦ βρετανικοῦ κράτους, ἢ τὸ δεύτερον θὰ ὑποβάλῃ τὸ νομοσχέδιον τῇ Αὐτῇ Βουλῇ πρὸς δευτέραν κύρωσιν αὐτοῦ. — Ἡ τελευταῖα αὕτη γνώμη ἐκράτει μέχρις ἐδάχατον ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων παρὰ ταῖς κυβερνητικαῖς τάξεσι, παρ' αἵς εἰχεν ὑπὸ μελετηθῆ καὶ ὁ τρόπος τῆς ὄριστικῆς εἰς νόμον τοῦ κράτους ἀνακηρύξεως τοῦ ἰρλανδικοῦ νομοσχέδιον καὶ ἐν τῇ περιπτώσει καθ' ἣν τὸ δεύτερον ὑποβαλλόμενον τοῦτο τῇ Βουλῇ τῶν Λόρδων, τὸ δεύτερον θ'. ἀπερρίπτετο ὑπ' αὐτῆς. Ἄλλ' ἀπὸ τίνος ἐν ταῖς τάξεσι ταύταις, τὸ μὲν ἔνεκα τοῦ νομιματικοῦ ζητήματος, ἐνῷ διεψώνισάν τινες τῶν ἡγετῶν τῆς μερίδος πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, τὸ δὲ διὰ τὴν ἄμιλλαν τῶν διάφορων κυβερνητικῶν ὄμάδων περὶ προτάξεως ἐν τῇ ἡμεροθήμᾳ διατάξει τῶν εἰς τὰς δεδομένας αὐταῖς ὑποσχέσεις μεταρρυθμίσεων ἀναφερομένων νομοσχέδιων, ἐπὶλλοθε διάστασις γνωμῶν, εἰς ἣς δυνατῶν νῦν προκύψων ἀμφιβολία περὶ τῆς διατροφῆς τῆς πλειονόψηφίας ἐν τῇ τέως τεσσαρακονταψήφῳ δυνάμει αὐτῆς. Τοῦτου ἔνεκα οὐχ ὅλως ἀπίθανος ἐφαίνετο ἡ τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων διάλυσις καὶ η εἰς τὴν γνώμην τῶν ἐκλογέων δευτέρα ἐκκλησίς, γνώμην ἀλλως τε, ὑπὲρ ης ἀρχῆθεν ἀπεφίνετο καὶ η ἀνασθα, ἀπὸ συντηρητικῶν ἀρχῶν, ὡς γνωστῶν, ἀγομένην. Ἄλλ' ίσως εἰς τὰς ἐκ τῶν εἰσημένων λόγων προσβλεπομένας μεταστάσεις ἀντιστάθμισμα παράσχῃ ἀπροσδόκητός τις διλλωσίς, γενομένην κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Λόρδων συζήτησιν τοῦ ἰρλανδικοῦ νομοσχέδιον ὑπὸ τοῦ θερμοῦ ζηλωτοῦ τοῦ παπικοῦ γούτρου λόρδου Νόρφωλκ. Ἐνῷ δηλαδὴ ἐν τῶν κυριωτάτων ἐπιχειρημάτων, δι' ὧν οἱ πολέμιοι τῆς ἰρλανδικῆς αὐτονομίας προσελκυσαν εἰς τὰς τάξεις αὐτῶν πλειόνας συμμάχους, ἦν δι' δι' αὐτῆς θὰ παρείχετο ἐπικινδυνός δύναμις εἰς τὸ παπικὸν στοιχεῖον τοῦ Ἡνωμένου βασιλείου, ὁ ὄνομασθεὶς λόρδος, ὡς ἡμετίσημος ἐρμηνεὺς τῶν γνωμῶν τοῦ Βατικανοῦ λογιζόμενος, αἴθυνς καταΐκησει τοῦ νομοσχέδιον καὶ τὴν ψῆφον αὐτοῦ αἰτιολογεῖ λέγων ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖ γὰ δοθῆ τοιαύτην ισχὺν εἰς καθολικοὺς δυσμενῶς πρὸς τὸν πάπαν διακεκαμένους. Διὰ τὰς δηλώσεως ταύτης δύνανται νῦν μεταβάλλονται στάδια πρὸς τὸ νομοσχέδιον ἐκεῖνα ἐκ τῶν μελῶν τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων, ἄτινα, φύσει εἰς τὴν φιλελεύθερον μερίδαν ἀνήκοντα, κατεύθυντον αὐτοῦ ἐξ ἀντιπαπικῶν μόνον αἰσθημάτων ἀγόμενα,

Τὰ ἐδωτερικὰ πρόγματα τοῦ αὐτερροουγγρικοῦ ψηφιδωτοῦ ἐπὶ μᾶλλον δισημέραια δεινοῦνται. Ἀνευ κατευνάσεως τίνος ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν ἄλλων τῆς διαδικῆς μοναρχίας φύλων, πρὸς ἄλληλα σπαρασσομένων, ἡ ἀπό τίνος στάσις τῶν Βοημῶν οὕτω τραχεῖα ἀπέση, ὡς τε πάναγκασε τὴν κυβέρνησιν τοῦ διαδικοῦ κράτους νῦν προδῆι εἰς πραξικοπηματικὴν ἀναστολὴν φιλελεύθερων τινῶν νόμων καὶ δικαιωμάτων κεχρογημένων τοῖς πολίταις τῆς Πράγας. — Τὸ μέτρον ἐν τούτοις, καίπερ προκληθέν, ὡς εἰπομέν, ὑπ' αὐτῆς τῆς πολιτείας τῶν Βοημῶν, οἵτινες οὐ μόνον ἐν τῇ Διαιτῇ καὶ τῷ Κοινοβουλίῳ διὰ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτῶν πικρὸς ἐλέγχουσι τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς μοναρχίας, φανερὰ τὰ ὑπέρ τῆς Ρωσίας καὶ ἐναντίον τῆς Τσιτλῆς φρονήματα αὐτῶν ἐκφράζοντες, οὐ μόνον βαρεῖς γίνονται τοῖς συνοίκοις αὐτῶν Γερμανοῖς, ἀλλὰ καὶ τὰ περὶ τῆς δυναστείας αἰσθημάτα αὐτῶν ἕκιστα νομιταγῶς ἐκδηλοῦσι, δὲν φαίνεται λίαν ἐπίκαιρον ἐν ταῖς παρούσαις περιστάσεσιν, οὐ μόνον ταῖς ἐδωτερικαῖς τοῦ κράτους, ἀλλὰ καὶ ταῖς τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς, αἰσθητορεον ὅπως δῆποτε κατ' αὐτὰς ἐξελισσομένης καὶ ἀπερίσπαστον τὸν προσοχὴν πάντων μὲν ἐν γένει τῶν εὐθωπαϊκῶν κρατῶν, μάλιστα δὲ τῶν ἀμερικῶν ἐν τοῖς ἐκκενεμέσι διεθνέσι ζητήμασιν ἐνδιαφερομένων, ἐν οἷς καταλέγεται ἐν τοῖς πρώτοις καὶ τὸ αὐτερροουγγρικόν.

M. E. M.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ο "Αγγλος περιηγητής K. Bent, κατορθώσας νῦν εἰσχωρίση εἰς Ἀβυσσίνιαν, ἀνήγγειλεν εἰς τὴν σύνταξιν τῆς «Γεωγραφικῆς ἐφημερίδος» τοῦ Λονδίνου ὅτι ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Χαδάς ἀνεκάλυψε καὶ ἤρευνησε τὰ ἐρείπια μεγάλης Ἑλληνικῆς πόλεως ηττις εἶναι, κατ' αὐτόν, ἡ ὑπὸ τοῦ Πτολεμαίου καὶ ἄλλων παλαιῶν γεωγράφων μηνυμονευμένη Κολόρη.

— Εξεδόθη ἐν Παρισίοις ὑπὸ L. Trotignon βιβλίον ἐπιγραφόμενον I' Orient qui s' en va ἐκ σημειώσεων ἀπαρτιζόμενον δύο ταξιδίων εἰς Αἴγυπτον, εἰς Παλαιστίνην καὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν.

— Ανεξάντλητον μεταλλεῖον εἶναι ἀληθῶς οἱ πάπυροι, οὓς ἡγόρασε τὸ βρετανικὸν μουσεῖον ἐν Αἴγυπτῳ. Πλὴν τῆς Ἀθηναϊκῶν Πολιτείας τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ τῶν Μιμιάμβων τοῦ Ἡρώντα, εὑρέθη πρὸ τίνος ἐν αὐτοῖς καὶ ἀπολαβὼς σύγγραμμα τοῦ Μένωνος περὶ τῆς ιστορίας τῆς ἀρχῆς Ἑλληνικῆς ἵστρητῆς. Ο Μένων, μαθητὴς τοῦ Ἀριστοτέλους, εἰργάσθη, ὡς ὁ διδάσκαλος τοῦ, πρὸς σύνταξιν ἀληθοῦς Ἐγκυλοπαιιδείας τῶν τότε γνώσεων. Ο Ἀριστοτέλης περιέγραψε τὰ πολιτεύματα 158 χρατῶν, ὁ Θεόφραστος ἀργηγήθη ἐν 13 βιβλίοις πάντα τὰ φιλοσοφικὰ συστήματα καὶ συνελέξεν ἐν 24 βιβλίοις πάσας τὰς νομοθεσίας, ὁ Εὐδημός συγκάτει τὴν ιστορίαν τῆς θεολογίας, τῆς γεωμετρίας, τῆς ἀριθμητικῆς καὶ τῆς ἀστρονομίας, ὁ δὲ Μένων εξέδωκε τὴν Ἐπαρχικὴν συναγωγὴν, σύνοψιν τῶν διαχόρων Ἑλληνικῶν συστημάτων περὶ ἱστορικῆς καὶ ὑγιεινῆς. Τὸ